

π. Νικόλαος: ένας εργάτης των εντολών του Χριστού τρώφει στο Δαφνί

[Ορθοδοξία](#) / [Ποιμαντική](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <https://www.pemptousia.gr/?p=161072>]

Μα τι μου λέτε, πουλήσατε τον εαυτό σας σαν δούλο εδώ μέσα, δεν βλέπετε ούτε καν παιδιά, υποφέρετε την τρέλα του καθενός.

Ναι αλλά έχω το δωματιάκι μου, την προσευχή μου την πίστη μου, έχω τον καθρέφτη μου όλους τους αδελφούς τους έγκλειστους. Εκείνο που με ξεσχίζει τα σπλάχνα ήταν ότι δεν μπορούσα να λειτουργώ. Τώρα τελευταία παίρνω κι εγώ όπως όλοι μία άδεια και πηγαίνω εδώ σε ένα μοναστηράκι να λειτουργώ και επανέρχομαι.

Μα δεν τρελαθήκατε εδώ μέσα φυλακισμένος αναίτια τόσους μήνες; Πιέστηκα, πιέστηκα ήταν εμπειρία τάφου αλλά όμως γνώρισα όλους αυτούς τους φίλους του Χριστού τους ελάχιστους. Αυτούς που πιστεύουν ότι είναι ανάξιοι του παραδείσου, τους συμπαραστάθηκα, τους άκουσα, τους έδωσα λίγο νερό, λίγη πίστη και κυρίως επλατύνθηκα κι εγώ και πάλι δούλος αχρείος είμαι. Αναλογίζομαι την ώρα της εξόδου μου και ελπίζω στο έλεος της εκκλησίας Του και στο ιδικό Του.

Πάτερ Νικόλαε, είστε τόσο νέος ούτε 53.

Ήταν Τετάρτη της πρώτης των νηστειών που κάναμε αυτή την κουβέντα της καρδιάς, που μου χάραξε την καρδιά.

Την Παρασκευή θα πάρω άδεια, θα πάω στο μοναστηράκι που σας είπα για τους χαιρετισμούς και για λειτουργία την Κυριακή της Ορθοδοξίας. Ελάτε κι εσείς να σας δούμε. Πάρτε ένα τηλέφωνο το Σάββατο να σας πούμε την ώρα της Λειτουργίας την Κυριακή.

Πράγματι το Σάββατο των Αγίων Θεοδώρων τηλεφώνησα.

Ευλογείτε πάτερ. Ο Κύριος! Σας παρακαλώ θέλω να μιλήσω στον πατέρα Νικόλαο. Δεν γίνεται, μου είπε. Πότε να ξαναπάρω για τον π. Νικόλαο, πότε; Μόλις προ ολίγου τελείωσε την Θεία λειτουργία κατέλυσε και πέθανε μπροστά στην Αγ. Τράπεζα την ώρα που την ασπαζόταν για να βγει από το Ιερό. Επειδή αργούσε να

βγει μπήκε ο εκκλησάρης και τον βρήκε γονατιστό αλλά χωρίς πνοή. Έχει έρθει η αστυνομία, θα τον πάνε για νεκροτομή, θα τον στείλουν στην Αμερική.

Δεν ξέρω τι λέτε, πάτερ, εγώ προχτές του μίλησα, τέλος πάντων ήμασταν μαζί. Ήταν μια χαρά. Δεν μπορεί, δεν είναι αυτός.

Όχι αυτός είναι. Έτσι το ήθελε ο Θεός.

Έτσι ετελειώθη ο Νικόλαος ο άρχων, ο εργάτης των εντολών του Χριστού, ο κρυφός, ο φίλος μου, ο ολιγοήμερος, ο γνήσιος ποιμένας που άφησε τα 99 για το ένα, που πουλήθηκε δούλος σαν κι αυτόν τον επίσκοπο του γεροντικού, ο ιερέας του 20ού αιώνας του απατεώνας που τα μάτια του δεν απατήθηκαν αλλά είδε καθαρά την εικόνα του κόσμου χωρίς φαντασία. Ας έχουμε την ευχή του.

(Από το «Ενθύμιο Χειροτονίας εις Πρεσβύτερο π. Ευαγγέλου εξ ιατρών 14/11/2009»).

Πηγή: Το παραπάνω άρθρο δημοσιεύτηκε στο περιοδικό -ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

<http://bit.ly/2rLqdsW>